

[Heie.]

se, at de to sæt lovforslag er særlig konsekvente. Hvis man endelig skal beskattede dividenden, fordi man betragter den som en indtægt, må man da også betragte den som en indtægt hos modtageren og følgelig også beskattede den hos ham. Dette ønsker forslagsstillerne imidlertid ikke at gøre, måske fordi de alligevel ikke er helt sikre i deres sag.

Som jeg sagde indledningsvis, har forslagsstillerne fremhævet ønsket om lighed i beskatningen. Jeg tror imidlertid ikke, at man af de foreliggende undersøgelser, gengivet i betænkningen fra udvalget af 1956 vedrørende kooperationens beskatningsforhold, med sikkerhed kan udtale sig om en eksisterende ulighed mellem beskatningen af brugsforeningerne og købmændene. Bl. a. har andelsbevægelsens repræsentanter i udvalget stillet forslag om, at man ud over købmand, respektive uddeler, også inddrager det øvrige i virksomheden beskæftigede personales indkomst- og skatteforhold i undersøgelsen, men dette har udvalgets flertal afvist. Meget tyder dog på, at en sådan anvendt beregning afgørende vil ændre hele billedet, således at den typiske brugsforening bidrager med en lige så stor — eller endog større — procentdel af sin omsætning til skatteprovenuet som den typiske købmand.

Der er jo i dag til behandling 2 sæt lovforslag, der i mange henseender er identiske, men på enkelte punkter afviger fra hinanden. Det kunne i den forbindelse egentlig være interessant at få at vide, med hvilken motivering venstre sonderer så stærkt mellem forbrugerkooperationen og andelsbevægelsens produktions-, salgs- og indkøbsforeninger. Det nævnes i fremsættelsen, at dividenden her beskattes hos modtageren i modsætning til brugsforeningsdividenden. Ganske vist, men denne sammenligning er vel næppe særlig relevant, idet det vel snarere er de tilsvarende private produktions-, salgs- og indkøbsselskaber, man skal sammenligne med. Er disse organiseret som aktieselskaber, beskattes udbyttet jo hos aktionærene. På dette punkt forekommer det konservative forslag unægtelig mere konsekvent.

Som man vil kunne forstå, kan jeg på mit partis vegne ikke anbefale de foreliggende

lovforslag, men på den anden side kan vi ikke have noget imod, at de behandles nærmere i et udvalg, for at det kan blive undersøgt, om der er mulighed for at finde et fælles grundlag i dette spørgsmål.

Ib Thyregod: Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for de bemærkninger, han fremsatte vedrørende de lovforslag, vi har fremsat.

Jeg forstod den højtærede finansminister således, at ministeren på den ene side ikke følte sig overbevist om, at det var det rigtige princip, vi havde anlagt for at skabe lighed, men på den anden side erkendte, at der forelå et problem, der skulle løses, og at man derfor ville indtage en afventende holdning. Man har ikke genfremsat det lovforslag, som tidligere er fremsat af nu afdøde finansminister Hans R. Knudsen netop med henblik på at opnå et resultat i udvalgsarbejdet i retning af at skabe denne lighed. Jeg forstår dette som et udtryk for, at regeringen vil samarbejde for at finde frem til en løsning af problemet om brugsforeningsbeskatningen.

Det er rigtigt, at der ikke er enighed mellem venstre og det konservative folkeparti. Jeg vil dog tro, at en sådan enighed vil kunne opnås, og det afgørende for os er at opnå praktiske resultater i retning af at afskaffe den ulighed, som findes efter den eksisterende lovgivning, hvad jo også den højtærede finansminister erkender ved at sige, at der her foreligger et problem.

Det ærede medlem hr. Heie kom ind på nogle af de betragtninger, jeg har gjort gældende i min skriftlige fremsættelse. Når vi har valgt den vej, for så vidt angår brugsforeningerne, at anvende aktieselskabsbeskatningens regler, er det netop fordi der gennem de senere år er sket en udvikling fra de små brugsforeninger på landet og i byerne til den centralisering af hele brugsforeningsbevægelsen, som det ærede medlem formentlig kender betydelig bedre end jeg. Ifølge referater i pressen fra den 21. oktober i år vil det blive nødvendigt at nedlægge ca. 1.000 brugsforeninger, og man har omfattende centraliseringsplaner inden for brugsforeningsbevægelsen. Det er ikke noget nyt; det er ting, som har været omtalt gennem nogen tid.

For nogen tid siden omtaltes i Berlingske